

ganske anderledes billig over for Landbefolkningen end den gør, i alt Fald paa dette Omraade.

Hvad nu Spørgsmaalet om Kaldelsen angaar, maa jeg sige, at jeg ikke tror, den højtærede Kirke- og Undervisningsminister har Ret til at sige, at den Form for Kaldelsen, som jeg er enig med Flertallet om at indføre i denne Lov, er ensbetydende med, at man vil lægge den hele Kaldelsesret i Kommunernes Hænder. Det er saa langt fra Tilfældet, idet der er truffet meget bestemte Sikkerhedsforanstaltninger i Lovens § 16. Lærerne skulle ikke blot have modtaget den sædvanlige Uddannelse paa Seminarierne, de skulle have undervist et Aar, de skulle, før de kunne komme ind i første Klasses Embeder, have været Lærere i flere Aar og have opnaaet en vis Alder. Spørgsmaalet om Kaldelsen vil derfor ikke faa den Betydning, som den har i dette Øjeblik efter den nuværende Form for Kaldelsen. Hvis man derimod tager Forslaget, som det foreligger fra Landstinget med den højtærede Ministers Billigelse, paastaar jeg, at da faar Kaldsmyndigheden den virkelige Indflydelse paa Embedsbesættelserne her i Landet. Efter den Form, vi have givet Spørgsmaalet om Kaldelsen, har derimod hver sin Ret. Der er sat bestemte Regler for, hvilke Mænd der overhovedet kan være Tale om at indstille til hvert enkelt Embede, men Kommunalbestyrelserne have ikke Sikkerhed for, hvilken af de tre indstillede det bliver, derom bliver det Kaldsmyndighedernes Sag at dømme. Det forekommer mig derfor, at her er der gjort ligelig Ret og Skel mellem Parterne. Tage vi derimod Loven, som den nu foreligger fra Landstinget, hvorefter Kaldsmyndighederne ikke blot skulle dømme om de paagældende Mænds Kvalifikation og Almindelighed, men tillige om, hvorvidt den vedkommende Ansøger er skikket og værdig med særligt Hensyn til det paagældende Embede, bliver den kommunale Indstillingsret lig Nul, thi da ligger det i Kaldelsesmyndighedernes Hænder i hvert enkelt Tilfælde at skønne, om de paagældende ere skikede og værdige til dette særlige Embede, og Kaldelsesmyndigheden vil da komme til at øve en Indflydelse, som kan faa højst skadelige Følger for Undervisningsvæsenets Udvikling og Lærernes Stilling i det hele taget. Thi en saadan Ordning vil let medføre, at vi faa en Lærerstand her i Landet, som fristes til at staa krybende over for Kaldelsesmyndighederne og paa den anden Side være brøsig over for den Befolkning, de

skulle tjene, og hvis Børn de skulle undervise. En saadan Stilling ønsker jeg ikke, at vore Lærere skulle have. Jeg ønsker, at det maa staa klart baade for dem og for Befolkningen, hvad der efter denne Lovs Stadfæstelse er deres Ret og Pligt i et saa vigtigt Forhold som dette.

Over for de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg tillade mig at fremsætte et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at det var en Fejl, at jeg ikke havde stillet Forslag om at forandre Lovforslagets Titel, thi hvis min Ændring om at stryge de 170,000 Kr. blev vedtagen, passede Titlen ikke. Ja, er der ikke andet i Vejen mellem det ærede Medlem og mig, skulle vi nok blive enige. Titlen er jo en Biting, Indholdet af Lovforslaget er det vigtigste. Vi have endnu en 3dje Behandling tilbage, og vil det ærede Medlem hjælpe mig til at faa § 33 ud af Loven, skal jeg yde min gode Bistand til at skaffe Lovforslaget en passende Titel. Det ærede Medlem mente i øvrigt, at naar vi havde indtaget dette Standpunkt, var det for at faa en Lejlighed til at vise vort Had til Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Kommune. En saadan Beskyldning har det ærede Medlem ingen Ret til at udslynge. Jeg har paa Mindretallets Vegne motiveret vort Standpunkt ved rent saglige Grunde. Vi nære intet Had til Kjøbenhavns Kommune, og vi have ingen Grund til at gøre det. Hvorfor skulde vi nære et saadant Had? Vi indtage kun det Standpunkt, som Lovgivningsmagten i dette store og vigtige Forhold altid har indtaget. Det ærede Medlem mente i Gaar, at det var af Hensyn til Valgene, vi indtog dette Standpunkt. Jeg har nu vist, at dette ikke er Tilfældet, idet det er et Standpunkt, vi have indtaget for lange Tider siden. Det ærede Medlem tog deraf Anledning til overhovedet at efterlyse de moderate. Han har gjort det en Gang før, og da henviste jeg ham til at søge Oplysning paa et Sted, som det ærede Medlem ikke vil forkaste, nemlig i „Social-Demokraten“. Dette Blad, som det ærede Medlem kender godt og stoler paa, skrev i Fjor, da det ærede Medlem opkastede dette Spørgsmaal, at det var en Fejl ved hele vor politiske Udvikling, at der var gaaet Moderation i Flertallet. Jeg spørger det ærede Medlem: Tror han, naar han efterlyser de moderate, at Stillingen er den, at det er de moderate, der ere gaaede over til at blive radikale, eller at det er de radikale, som